

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 27 พฤศจิกายน ค.ศ.2014

เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า

“ท่านผู้ใดไม่มีบาป
จงเอาหินทุ่มนาง
เป็นคนแรกเถิด”
(ยอห์น 8:9)

บรรดาธรรมจารย์และ
ชาวฟาริสี ที่คอยจ้องจับผิด
พระองค์จึง

“ค่อย ๆ ทอยออกไปทีละคน
เริ่มจากคนอาวูโส
จนเหลือแต่พระเยซูเจ้าตาม
ลำพังกับหญิงคนนั้น
ซึ่งยังคงยืนอยู่ที่เดิม”
(ยอห์น 8:9)

บาปผิดประเวณีเป็นสิ่งที่เสียหายก็จริงแต่ประเด็นที่พระองค์ทรงต้องการชี้ให้เห็นคือ พวกเขาไม่มีสิทธิที่จะตัดสินหรือประณามเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เพราะพวกเขาก็มีความผิดบกพร่องและเป็นคนบาปเหมือนกัน พวกเขาไม่รู้สิ่งที่อยู่ในใจลึก ๆ ของหญิงผู้น่าสงสารคนนั้น การกระทำของพระเยซูเจ้าสะท้อนให้เห็นว่า พระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาที่เปี่ยมด้วยความรัก และความเมตตาต่อคนบาป พระองค์ปรารถนาช่วยหญิงคนนั้นให้หันหนีจากบาป พระองค์ทรงเห็นประกายของความสำนึกผิดและเป็นทุกข์เสียใจ ดังนั้น พระองค์จึงทรงแนะนำหญิงคนนั้นว่า

“ไปเถิด และตั้งแต่นี้ไป อย่าทำบาปอีก” (ยอห์น 8:11)

การกลับใจที่แท้จริง คือ อย่าทำบาปอีก ในชีวิตของเราแต่ละคน เมื่อเราทำความผิดจริง เราต้องกล้ายอมรับความผิดนั้น ขอเพียงให้เราสำนึกผิดและเป็นทุกข์กลับใจอย่างแท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาที่พร้อมจะแสดงความเมตตาต่อเราเสมอ พระองค์ทรงเฝ้าดูแลเราตลอดเวลา และ ทรงรู้จักจิตใจของมนุษย์ทุกคนเป็นอย่างดี พระองค์ทรงให้โอกาสและพร้อมที่ต้อนรับทุกคน ที่ปรารถนาเข้ามาอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์เสมอ จงใช้โอกาสแห่งพระพรที่พระเจ้าประทานแก่เราปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้นเพื่อว่าชีวิตของเราจะใกล้ชิดพระเจ้ามากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี